

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 66/2014
20.03.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. Д.М., због кривичног дела ометање овлашћеног службеног лица у обављању послова безбедности или одржавању јавног реда и мира из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. М.П., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Зајечару К бр. 632/12 од 31.10.2012. године и Апелационог суда у Београду Кж1 63/13 од 09.09.2013. године, у седници већа одржаној 20.03.2014. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окр. Д.М., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Зајечару К бр. 632/12 од 31.10.2012. године и Апелационог суда у Београду Кж1 63/13 од 09.09.2013. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зајечару К бр. 632/12 од 31.10.2012. године окр. Д.М. оглашен је кривим за радње ометања овлашћених службених лица ПС Књажевац у обављању послова безбедности, без навођења правне квалификације дела, за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и истовремено одређено да се казна неће извршити ако за време од једне године не учини ново кривично дело.

Одлучујући о жалби браниоца окривљеног, Апелациони суд у Београду је пресудом Кж1 63/2013 од 09.09.2013. године, уважењем жалбе браниоца преиначио првостепену пресуду у погледу правне квалификације дела и одлуке о кривичној санкцији, тако што је радње окривљеног описане у изреци првостепене пресуде правно квалификовао као кривично дело ометање овлашћеног службеног лица у обављању послова безбедности или одржавању јавног реда и мира из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру и за то дело му је изрекао условну осуду тако што му је утврдио казну затвора од 4 месеца и

истовремено одредио да се иста неће извршити уколико окривљени за време од једне године по правноснажности пресуде не учини ново кривично дело, док је жалбу браниоца у преосталом делу одбио као неосновану и првостепену пресуду у непреиначеном делу потврдио.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног адв. М.П. поднео је Врховном касационом суду захтев за заштиту законитости због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 3. у вези члана 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд обе пресуде преиначи и према окривљеном одбије оптужбу или да исте укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Након што је примерак захтева, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окр. Д.М. је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву наводи да је првостепеном и другостепеном пресудом повређено основно правило кривичног поступка прописано чланом 4. ЗКП – *ne bis in idem* и тиме учињена повреда закона, коју бранилац погрешно опредељује као повреду из члана 438. став 2. тачка 3. ЗКП у вези члана 4. ЗКП, уместо повреде из члана 438. став 1. тачка 1. у вези члана 4. ЗКП.

С тим у вези, у захтеву се наводи да је окривљени пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости осуђен за исти догађај за који је осуђен и пресудом Прекршајног суда у Зајечару – Одељења у Књажевцу II-8-Пр 7408/11 од 23.08.2013. године.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд је испитао у смислу члана 604. став 1. ЗКП, па је нашао да се неосновано захтевом за заштиту законитости указује да је првостепеном и другостепеном пресудом учињена повреда закона из члана 438. став 1. тачка 1. у вези члана 4. ЗКП, односно члана 369. тачка 2. у вези члана 6. ЗКП ("Службени лист СРЈ", бр. 70/01 и 68/02 и "Службени гласник РС", бр. 58/04 ... 76/10) (у даљем тексту: раније важећег ЗКП).

Из списка предмета се утврђује да је пресудом Прекршајног суда у Зајечару, Одељења у Књажевцу II-8-Пр 7408/11 од 23.08.2013. године окр. Д.М. оглашен кривим због прекршаја из члана 331. став 1. тачка 80. Закона о безбедности саобраћаја на путевима (ЗОБС), члана 331. став 1. тачка 90. ЗОБС-а и члана 330. став 1. тачка 5. ЗОБС-а, јер је дана 30.08.2011. године, у 19,30 у К. у улици ..., код кућног броја ..., управљао трактором марке ИМТ 539 са придодатом

приколицом ручне израде која није уписана у јединствени регистар возила, укључио се у саобраћај без дозволе полицијског службеника и одбио да се подвргне утврђивању присуства алкохола у организму, накнадно, када је, након напуштања лица места пронађен од стране полицијских службеника.

У кривичном поступку, пресудом Основног суда у Зајечару К бр.632/2012 од 31.10.2012. године окривљени је оглашен кривим да је у исто време (30.08.2011. године око 19,20 часова) и на истом месту (у улици ... у ...) ометао овлашћена службена лица ПС Књажевац, Ј.С. и Б.М. у обављању послова безбедности, на тај начин што је, након што је по налогу полицијског службеника Ј.С. зауставио трактор, док је она обављала службену радњу путем радио везе, ради утврђивања и провере идентитета окривљеног, рекао: "Шта ја чекам", затворио врата кабине трактора и њиме побегао са лица места и сакрио га у дворишту свог пријатеља и поред покушаја полицијског службеника Б.М. да га заустави, пењањем на кабину трактора. На овај начин окривљени је учинио кривично дело ометање овлашћеног службеног лица у обављању послова безбедности и одржавању јавног реда и мира из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру (што је првостепени суд, након навођења чињеничног описа пропустио да унесе у изреку, а што је пресудом другостепеног суда исправљено, због очигледне несагласности писменог отправака и изворника првостепене пресуде у коме је наведена правна квалификација дела).

Према наведеном, иако је у оба поступка реч о истом окривљеном и о животном догађају који се одиграо у истом временском и просторном оквиру, чињенични опис прекршаја из члана 331. став 1. тачка 80, члана 331. став 1. тачка 90. и члана 330. став 1. тачка 5. ЗОБС-а битно је различит од чињеничног описа кривичног дела из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру. Опис наведених прекршаја, осим навода да је окривљени управљао трактором са приколицом која није уписана у јединствени регистар возила, да се укључио у саобраћај без дозволе полицијског службеника и да је одбио да се подвргне утврђивању присуства алкохола у организму, не обухвата догађај и чињенице након што је окривљени заустављен од стране полицијских службеника, а затим напустио место на коме је заустављен. Радње које је окривљени тада предузео – након што је једном полицијском службенику рекао: "Шта ја чекам", затворио врата кабине и побегао и поред покушаја другог полицијског службеника да га заустави у бегу пењањем на кабину трактора, не представљају законска обележја прекршаја, већ их Кривични законик квалификује као кривично дело ометање овлашћеног службеног лица у обављању послова безбедности или одржавању јавног реда и мира.

Имајући у виду радње које је предузео окривљени према полицијским службеницима, по оцени Врховног касационог суда, не може се рећи да се опис предметних прекршаја (у односу на које је прекршајни поступак обустављен пресудом Вишег прекршајног суда у Нишу, П-310 Прж 21135/13 од 29.10.2013. године, због наступања апсолутне застарелости вођења прекршајног поступка) односи на потпуно исти догађај и на исте чињенице и радње окривљеног које представљају обележја кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим у кривичном поступку.

Стога се, супротно наводима захтева за заштиту законитости, у конкретном случају не ради о пресуђеној ствари, дакле ни о повреди закона из члана 369. тачка 2. у вези члана 6. раније важећег ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар - саветник
Драгана Вуксановић, с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић, с.р.